

és egyéb lefoglalt portékát. ¹⁾ E véleményét egy követi utasításra alapítja, mely egy *burgundi* tanácsúr, névszerint Magister Johan *Sucket* számára készült, de a követség úgy látszik, dugába dőlt. *Kropf Lajos.*

Marhakivitelünk Milánóba 1715-ben. A spanyol örökösödési háború lezajlása után a német birodalomban nagy volt a hiány a marhában. A birodalmi városok, főleg Augsburg, Nürnberg és Stuttgart egymásután folyamodnak, hogy magyar marhát és birkát hajthassanak ki hazánkból, még pedig vámmentesen. Bár a magyar kamara ellenezte, a király mégis megengedte nekik. Marha dolgában különben Olaszország is rosszul állott. Itt még hozzá kiütött a marhavész is, mely minden állatot elpusztított. A hiány pótlására az olaszok is Magyarországra vetették magukat. 1715-ben aug. 23-án a Mollinarival kötött szerződés (Hoffmanz 14021. fasc. 1715. aug. 23.) értelmében egyszerre 12,000 marhát hajtottak ki hazánkból „a u f s c h l a g f r e i“ Milánóba. *Dr. T. S.*

Az első gesztenyefák Bécsben. Jean Trehet, a híres kertész-mérnök 1713-ban gesztenyefákat szállított és ültetett a bécsi Augarten-ba. Az akkor még ritka fákért 208 frtot kapott. *Dr. T. S.*

¹⁾ *Péchy A.* Alsómagyarország bányamivelésének története I. köt. 92. lapján szintén tud erről az esetről, még pedig a Fridrich *Dobel* által közölt Fuggerféle számadások után. Sőt ezekből azt is megtudjuk, hogy az *illető hajón* 3600 mázsa rezet koboztak el, és daczára a Thurzók és Fuggerek hatalmas összeköttetéseinek, hosszas tárgyalások és 6654 forintra rugó költség után, a réznek mégis csak egy, habár nagyobb részét kapták vissza.